

sygn. akt XII K 114/21

ORZECZENIE

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agnieszka Wysokińska – Walczak (spr)

Sędziowie: SO Agnieszka Domańska

SO Marzena Tomczyk – Zięba

protokolant: stażystka Klaudia Konopczyńska

przy udziale prokuratora Oddziałowego Biura Lustracyjnego IPN w W.: Dariusza Łągiewskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2022 roku

sprawy **L. Ż.**, syna W. i M. z domu K., urodzonego w dniu (...) w K.

na wniosek lustrowanego L. Ż.

w przedmiocie stwierdzenia zgodności z prawdą oświadczenia lustracyjnego
w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji
o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990
oraz treści tych dokumentów

orzeka:

- na podstawie art. 21 a ust. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. 2006 r. Nr 218, poz. 1592 z późn. zm.) stwierdza, że L. Ż. złożył w dniu 25 listopada 2013 roku zgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, o którym mowa w art. 7 ust. 1 w/w ustawy;
- na podstawie art. 632 ust. 2 k.p.k. w zw. z art. 19 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U.2006 Nr 218, poz. 1592 z późn. zm.) kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 114/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	L. Ż.	L. Ż. w związku z pełnieniem funkcji publicznej Prezesa (...) Związku (...) złożył w dniu 25 listopada 2013 roku zgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, w którym stwierdził, że będąc świadomym odpowiedzialności za złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, po zapoznaniu się z treścią ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 2186), nie pracował, nie	

		pełnił służby ani nie był świadomym i tajnym współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 powołanej ustawy, w okresie od dnia 22 lipca 1944 roku do dnia 31 lipca 1990 roku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
L. Ż. w dniu 9 czerwca 2021 roku złożył do Sądu Okręgowego w Warszawie wniosek o wszczęcie postępowania lustracyjnego w trybie art. 20 ust. 5 z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów [dalej: ustawy lustracyjnej]. Przyczyną tego wniosku był artykuł prasowy S. C. „ (...) Związek (...) ... PRL?” opublikowany w tygodniku (...) w numerze (...) z dnia 4 – 10 czerwca 2018 roku, w którym zawarto informacje, że L. Ż. był tajnym współpracownikiem Służb Bezpieczeństwa. Wnioskodawca podał, że nie pracował, nie pełnił służby, ani nie był współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 powyższej ustawy w okresie od dnia 22 lipca	Wniosek wraz z załączonymi dokumentami	k. 2 – 16	

<p>1944 roku do 31 lipca 1990 roku.</p>			
<p>Ustosunkowując się do tak złożonego oświadczenia, prokurator Instytutu Pamięci Narodowej, Oddziałowego Biura Lustracyjnego w W. wniósł o wydanie orzeczenia stwierdzającego, że L. Ż. złożył w dniu 25 listopada 2013 roku prawdziwe oświadczenie lustracyjne.</p>	<p>Stanowisko prokuratora IPN Oddziałowego Biura Lustracyjnego w W.</p>	<p>k. ....</p>	
<p>L. Ż. urodził się w dniu (...) w K.. Brał udział w Powstaniu (...). Miał ps. (...). Był łącznikiem na W., a od 7 sierpnia 1944 roku strzelcem(...) plutonu I kompanii w Batalionie (...) na S.. Brał udział w walkach m.in. w rejonie Ogrodu K. i A.. Od września 1944 roku do lipca 1945 roku przebywał w obozie koncentracyjnym F. i D.. W czerwcu 1947 roku powrócił do Polski transportem repatriacyjnym.</p> <p>W okresie od kwietnia 1957 roku do grudnia 1969 roku pracował w Laboratorium (...) w Zakładach (...) w C.. W związku z wykonywaną pracą wyjeżdżał w delegacje do Szwecji, Finlandii, USA i Rumunii wobec czego pozostawał w zainteresowaniu Służby Bezpieczeństwa, której funkcjonariusze rozpytywali go kiedy jedzie za granicę, po co i kiedy wróci. Spotkania</p>	<p>Wyjaśnienia lustrowanego L. Ż.</p>	<p>k. 288 – 290v, k. ....</p>	

te odbywały się w gabinecie dyrektora, gdzie wzywany był lustrwany na rozmowę. Traktował to jako obowiązek służbowy. O tych spotkaniach wiedział jego dyrektor, który go wzywał. Nigdy nie przedstawił mu tych osób, ani też one nie przestawiły się jemu. Osoby te uznawał za członków „partii”, gdyż po spotkaniu informowali go, że otrzyma paszport służbowy i faktycznie taki otrzymywał. Nigdy nie przypuszczał, że mogą być to funkcjonariusze służb PRL. Nie przypuszczał, że mogą być to funkcjonariusze służb PRL. Po zakończeniu zatrudnienia w C. nie miał już takich spotkań, przed podjęciem tam pracy również. Służba Bezpieczeństwa interesowała się osobą S. O., ówczesnego kierownika Laboratorium i jego wyjazdami do Szwecji, a także szwedzkimi pracownikami przyjeżdżającymi do Polski.

L. Ż. ukończył Szkołę Główną Gospodarstwa (...) w W. na Wydziale (...) D.. Od 1979 roku do 1995 roku pracował w (...) na Wydziale (...) (...), uzyskując w 1986 roku tytuł profesora. Od czasu przejścia na emeryturę w 1995 roku jest zaangażowany w działalność organizacji społecznych. Działał m.in. w Fundacji (...)

<p>i Fundacji Polskiego Państwa Podziemnego. W 2013 roku został prezesem Zarządu Głównego (...) Związku (...) i złożył w dniu 25 listopada 2013 roku oświadczenie lustracyjne, w którym stwierdził, że będąc świadomym odpowiedzialności za złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, po zapoznaniu się z treścią ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 2186), nie pracował, nie pełnił służby ani nie był świadomym i tajnym współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 powołanej ustawy, w okresie od dnia 22 lipca 1994 roku do dnia 31 lipca 1990 roku.</p>			
<p>Kopia karty E-14 KPI MSW dot. L. Ż.</p>	<p>k. 23 – 24, k. 165 – 166</p>		
<p>Kopia karty M. – 2 KOI MSW dot. L. Ż.</p>	<p>k. 25 – 26, k. 167 – 168</p>		
<p>Notatki służbowe</p>	<p>k. 19 – 22, k. 32 – 33, k. 174 – 179, k. 237 – 238, k. 266, k. 270 – 275</p>		

Kopie dokumentów z akt IPN BU (...)	k. 34 – 38	
Kopie dokumentów sprawy IPN (...)	k. 39 – 42	
Kopia dokumentów sprawy IPN BU (...) – akt paszportowych L. Ż.	k. 43 – 92	
Kopie dokumentówteczki (...) dot. L. Ż.	k. 93 – 140	
Kopia oświadczenia lustracyjnego L. Ż. z dnia 25.11.2013 roku	k. 143 – 144	
Kopie dokumentówteczki obiektowej powiatu (...) sygn. IPN Gd (...)	k. 180 – 182	
Kopie dokumentów sprawy obiektowej (...) sygn. IPN Gd (...)	k. 183 – 189	
Kopie dokumentówteczki sprawozdania miesięczne i kwartalne Referatu ds. (...) w S. sygn. IPN (...)	k. 190 – 232	
Kopie dokumentów akt osobowych funkcjonariusza S. F. (1)	k. 250 – 257	
Kopie dokumentów akt osobowych funkcjonariusza S. S.	k. 258 – 265	
Skrócony odpis akt zgonu: S. F. (2), S. S., S. O.	k. 276 – 279	

Dokumenty dot. poszukiwań i wyniki sprawdzeń w rejestrach	k. 145 – 154, k. 156 – 161, k. 164, k. 169 – 170, k. 234 – 235, k. 172 – 173, k. 171, k. 286		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Powyższe oświadczenie należy uznać za zgodne z prawdą, ponieważ w zasobach archiwalnych IPN nie ujawniono materiałów ani nie uzyskano innych dowodów bezpośrednich czy pośrednich, pozwalających na ustalenie, że L. Ż. udzielał informacji organom bezpieczeństwa państwa PRL, a co za tym idzie, czy doszło do urzeczywistnienia się jego współpracy z tymi organami, które mogłyby skutecznie podważyć jego prawdziwość.	Całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego		
2. OCena DOWOdów			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Wyjaśnienia lustrowanego L. Ż.</p>	<p>Wyjaśnienia lustrowanego zasługują na to by przypisać im przymiot wiary. L. Ż. wyjaśnił m.in., poza powołaniem się na okoliczności faktyczne potwierdzone treścią zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów (co z racji spójności i nie kwestionowania ich przez strony postępowania nie wymaga dodatkowego omówienia), że w czasie jego pracy w okresie od maja 1957 roku do grudnia 1969 roku w Laboratorium (...) w Zakładach (...) w C. nie miał żadnych świadomych kontaktów z przedstawicielami Służby Bezpieczeństwa bądź innych organów bezpieczeństwa PRL. Przyznał, że w związku z pracą w (...) w C. był wielokrotnie delegowany za granicę. Przed wyjazdami i wręczeniem mu paszportu służbowego przyjeżdżali do niego „działacze partyjni” pytając o miejsce podróży oraz termin powrotu do kraju. Spotkania z nimi odbywały się w gabinecie dyrektora P. W.. Rozmowy z nimi traktował</p>	

jako polecenie służbowe dyrektora. Pierwszy raz spotkał się z nimi przed dwumiesięcznym wyjazdem służbowym do Szwecji, później przed wyjazdem do Finlandii, USA i Rumunii. Za każdym razem sytuacja ta powtarzała się – przed wyjazdem przychodzili do niego i w gabinecie dyrektora pytali po co jedzie za granicę. Po rozmowie mówili mu, że zawiadomią Ministerstwo, iż ma dostać paszport służbowy. Nigdy nie kojarzył ich ze Służbą Bezpieczeństwa. Byli przedstawiani mu ogólnie, dlatego traktował ich jako ludzi z „partii”. Zaprzeczył, aby pytali go o S. O. bądź jego wyjazdy do Szwecji. Jako polegające na prawdzie Sąd uznał wyjaśnienia lustrowanego, iż nie nawiązywał kontaktów ze Służbą Bezpieczeństwa, a także nie miał świadomości, że osoby, z którymi rozmawiał w gabinecie dyrektora Zakładów (...) w C. są funkcjonariuszami SB.

Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom L. Ż., gdyż nie ma w nich wewnętrznych nieścisłości, wypowiedź lustrowanego jest logiczna, a stanowisko konsekwentne, nadto poparte treścią wszystkich zgromadzonych dokumentów. Pozostała część wyjaśnień nie była

		<p>bezpośrednio związana z zagadnieniami związanymi z postępowaniem lustracyjnym, a dotyczyła życia lustrowanego, jego ocen i poglądów, zatem Sąd uznał, że nie zachodzi konieczność ich bliższego omawiania czy przytaczania.</p>	
	<p>Dokumenty archiwalne przekazane przez IPN dot. L. Ż., oświadczenie lustracyjne</p>	<p>Sąd dał również wiarę dowodom z dokumentów zgromadzonych w niniejszym postępowaniu, w takim zakresie i znaczeniu, że uznał, iż zostały one wytworzone przez uprawnione do tego osoby i organy. Sąd w szczególności dał wiarę dokumentom zgromadzonym w trakcie postępowania przed prokuratorem. Również autentyczność dokumentu w postaci oświadczenia lustracyjnego z dnia 25 listopada 2013 roku nie budzi żadnych zastrzeżeń.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>L. Ż.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Dla porządku wyjaśnić należy z jakiego powodu Sąd nie procedował nad oświadczeniem L. Ż. z dnia 9 czerwca 2021 roku, a orzekał o wcześniej złożonym oświadczeniu lustracyjnym z dnia 25 listopada 2013 roku.</p> <p>Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego L. Ż. złożył w dniu 25 listopada 2013 roku oświadczenie lustracyjne w związku z pełnieniem funkcji publicznej Prezesa (...) Związku (...) (art. 4 pkt 12 ustawy lustracyjnej), wobec czego zgodnie z art. 7 w/w ustawy przedmiotem oceny w ramach niniejszego postępowania jest oświadczenie lustracyjne z daty wcześniejszej, tj. 25 listopada 2013 roku, a oświadczenie składane wraz z wnioskiem o</p>			

autolustracje z dnia 9 czerwca 2021 roku nie wywołuje skutków prawnych i nie podlega w związku z tym weryfikacji. Uprzednie złożenie oświadczenia lustracyjnego powoduje wygaśnięcie obowiązku jego powtórnego złożenia w przypadku późniejszego kandydowania lub wykonywania funkcji publicznej, z którą związany jest obowiązek złożenia oświadczenia. L. Ż. uczynił zadość nałożonemu na niego obowiązkowi złożenia oświadczenia lustracyjnego w dniu 25 listopada 2013 roku w związku z pełnieniem funkcji publicznej.

Przedmiotem postępowania lustracyjnego jest badanie prawdziwości oświadczenia lustracyjnego składających takie oświadczenie osób. Sama praca w ramach Służby Bezpieczeństwa oraz współpraca z organami bezpieczeństwa państwa nie zamyka obywatelowi drogi do pełnienia funkcji publicznych, a negatywne konsekwencje w postaci zakazu pełnienia pewnych funkcji i zajmowania określonych stanowisk powoduje nie fakt stwierdzonej współpracy czy pracy lecz złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia

lustracyjnego – czyli tzw. kłamstwo lustracyjne.

Jak stanowi art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów –wniosek o wszczęcie postępowania może złożyć do sądu również osoba, która przed dniem wejścia w życie ustawy pełniła funkcję publiczną, o której mowa w art. 4, która została publicznie pomówiona o fakt pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r., i złożyła oświadczenie lustracyjne, z zastrzeżeniem, iż mocą wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2007 roku, sygn. akt K(...) przepis ten utracił moc w zakresie obejmującym wyrazy „która przed dniem wejścia w życie ustawy pełniła funkcję publiczną, o której mowa w art. 4”.

Zakwalifikowanie współpracy z organami bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 3a ust. 1 ustawy lustracyjnej jako świadomej i tajnej, zgodnie z utrwalonym orzecnictwem (m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2014 roku, sygn. akt II KK 53/14) wymaga by taka

współpraca spełniała pięć warunków:

- musi polegać na kontaktach z organami bezpieczeństwa państwa i przekazywaniu informacji tym organom;
- musi mieć charakter świadomy, co oznacza, że osoba współpracująca musiała zdawać sobie sprawę, iż osoba, z którą nawiązała kontakt, jest przedstawicielem jednej ze służb wymienionych w art. 2 ust. 1 ustawy lustracyjnej;
- współpraca winna być tajna, co oznacza, że fakt nawiązania współpracy, a także jej przebieg, ma pozostać tajemnicą, w szczególności wobec tych osób i środowisk, których miały dotyczyć przekazywane informacje;
- współpraca musi wiązać się z operacyjnym zdobywaniem informacji przez służby wymienione w art. 2 ustawy;
- nie mogła ograniczać się do samej deklaracji woli, lecz winna była

materializować się w świadomości podejmowanych konkretnych działaniach w celu urzeczywistnienia podjętej współpracy.

Interpretacja „świadomej i tajnej współpracy” pozostająca w korelacji ze stanowiskiem zaprezentowanym przez wspomniany powyżej Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniach o sygn. K 39/97 z 10 listopada 1998 roku i o sygn. K (...) z dnia 11 maja 2007 roku, w tej sprawie sprowadza się do oceny czy lustrowany podjął współpracę, czy zarzucana współpraca materializowała się w świadomości podejmowanych działaniach odzwierciedlających to „materializowanie się” współpracy w rozumieniu ustawy – przekazywania istotnych, z operacyjnego punktu widzenia, informacji i wreszcie czy można mówić o tajności kontaktów.

Jak wynikało z uzyskanych w sprawie materiałów archiwalnych odnoszących się do L. Ż. w tym: zapisów ewidencyjno-kartotecznych, Sprawozdań i Planów Pracy Referatu ds. (...) w S. lustrowany był opracowywany, jako kandydat do werbunku na informatora tej służby, w okresie od

października 1957 roku do stycznia 1959 roku. Powodem opracowywania była prowadzona sprawa agenturalnego sprawdzenia S. O. – dyrektora Laboratorium (...) w C. i jego powiązań ze Szwecją. Po wyjaśnieniu i zakończeniu przywołanej sprawy, opracowanie i werbunek lustrowanego ukierunkowano następnie na zagadnienie styku z obcokrajowcami (S.) wykonującymi służbowe czynności na terenie Zakładów (...) w C. (i potrzebę ich obserwacji).

W ocenie Sądu, w stosunku do lustrowanego nie doszło do wyczerpania wszystkich z powyższych znamion zrealizowania jako tajnego współpracownika Służby Bezpieczeństwa.

Po pierwsze – L. Ż. nie kontaktował się tajnie z funkcjonariuszami SB (to oni kontaktowali się z nim w jego miejscu pracy, opisywali lustrowanego jako kandydata do werbunku, z którym mieli się spotykać) i nie przekazywał im informacji leżących w polu zainteresowania SB (nieprzekazywanie wartościowych informacji było powodem braku kontynuowania werbunku lustrowanego na (...)). W trakcie sporadycznych rozmów w pracy, jawnych – za wiedzą dyrektora, w jego

gabinecie – lustrowany nie miał świadomości przekazywania operacyjnie jakichkolwiek informacji SB (jak wskazał odpowiadał na ich pytania gdzie jedzie, po co i kiedy wraca, spotkania te odbywały się zawsze przed jego zagranicznym wyjazdem służbowym).

Po drugie – spotkania L. Ż. z funkcjonariuszami SB, których brał za ludzi z „partii”, odbywały się w miejscu jego pracy, za wiedzą jego przełożonego a zatem nie miały charakteru tajnego. Wprawdzie niektóre okoliczności podane przez lustrowanego znalazły swoje odzwierciedlenie w dokumentach archiwalnych jednostki SB w S., w tym fakt wyjazdów S. O. do Szwecji czy przyjazd szwedzkich pracowników do Zakładów w C., jednak brak jest dowodów by źródłem tych informacji dla służb był lustrowany, gdyż jak wskazał prokurator IPN świadkowie, którzy mogli mieć z nim bezpośredni kontakt nie żyją np. S. S., czy też nie można ustalić ich miejsca pobytu np. L. W.. Również same zapisy rejestracyjno – archiwalne związane z L. Ż. oraz numerem (...), w tym sugerujące, że był „byłym (...)” czy też Kontaktem Poufnym („wykorzystywanym pod przyjeżdżających służbowo do Zakładu (...)

w C. fachowców (...)”)
nie są wystarczające do
ustalenia, że lustrowany
świadomie i tajnie
współpracował z SB.
Brak jest dowodu na
to by taką współpracę
świadomie podjął. Nie ma
również dowodów na to
by został pozyskany jako
(...). Co więcej, znane są
z praktyki przypadki, że
zarejestrowano jako tzw.
tajnego współpracownika
osobę, która de facto
żadnej współpracy nie
podjęła.

Po trzecie – nie można
w świetle zgromadzonego
materiału dowodowego w
sprawie przyjąć, aby w
przypadku lustrowanego
miała miejsce współpraca
z SB, która polegałaby na
operacyjnym zdobywaniu
informacji (wprawdzie w
zgromadzonych
dokumentach
ewidencyjno –
sprawozdawczo –
statystycznych znajdują
się zapisy mogące
sugerować, że lustrowany
nie tylko pozostawał w
kręgu zainteresowania SB,
ale także miał kontakty
bezpośrednie i spotykał
przedstawicieli tej służby,
to brak dowodów,
które dokumentowałyby
przebieg i rezultaty tych
kontaktów).

Nadto, wobec
kategorycznych w tym
zakresie wyjaśnień
lustrowanego, który
zaprzeczył jakimkolwiek
świadomym kontaktom z

organami bezpieczeństwa państwa PRL, w tym Służbą Bezpieczeństwa, przy braku jakichkolwiek dowodów przeciwnych nie można przyjąć, iż doszło do materializacji współpracy pomiędzy lustrowanym a funkcjonariuszami SB. Nie tylko nie odnaleziono pochodzących od niego informacji w formie ewentualnych własnoręcznych doniesień czy też chociażby notatek, raportów funkcjonariuszy SB dokumentujących kontakty z nim, ale także nie udało się uzyskać relacji osobowych źródeł dowodowych, które wskazywałyby na przekazywanie danych i informacji wymienionej służbie i konkretyzowały, potwierdzały ewentualną współpracę. W tym stanie rzeczy, przyjąć można, że już sam brak materializacji współpracy dekompletuje jej znamiona i nie pozwala na uznanie lustrowanego za tajnego i świadomego współpracownika organów bezpieczeństwa państwa.

Reasumując, ustalone w sprawie okoliczności nie pozwoliły na uznanie, że L. Ż. był świadomym i tajnym współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa PRL. Brak też jakichkolwiek danych i dowodów (pośrednich i bezpośrednich) pozwalającym na uznanie,

<p>że lustrowany pełnił służbę, bądź był pracownikiem tychże organów.</p> <p>Tym samym, poczynione w ramach niniejszego postępowania ustalenia potwierdziły prawdziwość jego oświadczenia lustracyjnego z dnia 25 listopada 2013 roku.</p>			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.3. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.4. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
-----		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	<p>Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów do osoby poddanej postępowaniu lustracyjnemu, zwanej dalej „osobą lustrowaną”, mają zastosowanie przepisy dotyczące oskarżonego w postępowaniu karnym. Stosownie zaś do treści art. 19 wskazanej ustawy, w zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszej ustawy do postępowania lustracyjnego, w tym odwoławczego oraz kasacyjnego, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Skoro tak, to zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu ponosi</p>	

	<p>– w sprawach z oskarżenia publicznego Skarb Państwa. Taka sytuacja istnieje w przedmiotowej sprawie, dlatego też Sąd orzekł jak w sentencji.</p>
6. 1Podpis	
<p>sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak (spr)</p> <p>sędzia Agnieszka Domańska sędzia Marzena Tomczyk – Zięba</p>	